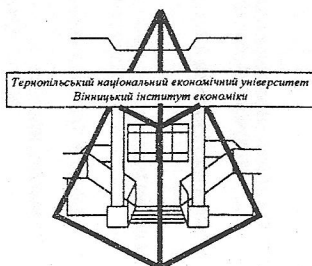

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВІННИЦЬКИЙ ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ

Теорія та практика ринкових перетворень: економічний та соціальний контекст

Збірник матеріалів Всеукраїнської
науково-практичної конференції

м. Вінниця, 20-22 березня 2008 р.

ТОМ II

Вінниця – ВІЕ ТНЕУ – 2008

ДОСЛІДЖЕННЯ ПЕРЕДУМОВ ВИХОДУ ПІДПРИЄМСТВА НА ЗАКОРДОННІ РИНКИ	101
<i>О.Д. Сайкеві</i>	
ІНФОРМАЦІЙНИЙ БІЗНЕС ТА ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ	106
<i>О.М. Ціхановська, О.М. Мельников</i>	
ШЛЯХИ СТВОРЕННЯ ІМДЖУ МЕНЕДЖЕРА	110
<i>Л.В. Дибчук</i>	
ВПЛИВ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИХ ЧИННИКІВ НА ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОМИСЛОВОГО САДІВНИЦТВА	113
<i>В.І. Чорнодон</i>	
ДЕЛЕГУВАННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ТА ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ – ВАЖЛИВА ПЕРЕДУМОВА ЕФЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МЕНЕДЖЕРА СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА	117
<i>Т.В. Євась</i>	
АНАЛІЗ СОВРЕМЕННЫХ ТЕНДЕНЦИЙ В ОРГАНИЗАЦИИ ТРУДА РЕМОНТНЫХ РАБОЧИХ НА ПРЕДПРИЯТИЯХ АВТОМОБИЛЬНОГО ТРАНСПОРТА	123
<i>Н.В. Антопенко</i>	
СУЧАСНИЙ СТАН РЕГУЛЮВАННЯ ЕКСПОРТНО-ІМПОРТНИХ ОПЕРАЦІЙ В ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ	129
<i>Г.В. Севастьянова</i>	
НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ РЕГІОНУ ЯК ЕКОНОМІЧНОЇ КАТЕГОРІЇ	133
<i>С.А. Мазур</i>	
ТРУДОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЯК ФАКТОР ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ РЕГІОНАЛЬНОГО ПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ: МАТЕМАТИКО-СТАТИСТИЧНА ОЦІНКА	137
<i>В.Р. Зеленчук</i>	
ПЕРЕДУМОВИ ТА НАПРЯМКИ УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ НА ПІДПРИЄМСТВАХ-ВИРОБНИКАХ МОРОЗИВА	145
<i>В.М. Трокоз</i>	
РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦТВА В КРАЇНАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЛЯ УКРАЇНИ	150
<i>Н.М. Груциньська</i>	
СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТОВАРНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ	155
<i>О.В. Птаценко</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ТРАНСАКЦІЙНИХ ВИТРАТ У ТРАНЗИТИВНІЙ ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ	159
<i>Я.В. Ромашова, В.М. Філатов</i>	
МОТИВИ І МОТИВАЦІЯ В УПРАВЛІНСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ: СУТНІСТЬ, ЗНАЧЕННЯ, ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ	163
<i>Л.В. Бондарчук, О.М. Теперчук</i>	
РОЗВИТОК ЦУКРОБУРЯКОВОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ ТА РЕГІОНІ	169
<i>О.І. Табенська</i>	
УПРАВЛІННЯ ЗНАННЯМИ ЯК ЗАСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ	173
<i>Т.А. Власенко</i>	
СУЧАСНИЙ СТАН ОРЕНДНИХ ВІДНОСИН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОРЕНДНИХ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	177
<i>О.В. Чаплигіна</i>	
МОТИВАЦІЯ ПРАЦІ ЯК ОДИН З ФАКТОРІВ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА	181
<i>Л.В. Бондарчук, О.М. Крамшова</i>	
РОЗВИТОК ТА ТЕРИТОРІАЛЬНІ ПРОПОРЦІЇ ПЕРЕРобНОЇ СФЕРИ РЕГІОНАЛЬНОГО ЗЕРНОПРОДУКТОВОГО КОМПЛЕКСУ	186
<i>В.М. Ціхановська</i>	
ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ЛОГІСТИЧНИМИ ВИТРАТАМИ ВИРОБНИЧИХ ПІДПРИЄМСТВ	191
<i>Л.Ю. Михальчик</i>	
УПРАВЛІННЯ МОТИВОВАНИСТЮ ПЕРСОНАЛУ У СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ НА МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	195
<i>М.В. Грабко</i>	

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ КЛІМАТ – ОСНОВА РОЗВИТКУ БІЗНЕСУ: РЕГІОНАЛЬНІ ТЕНДЕНЦІЇ ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТУВАННЯ.....	199
<i>Н.Н. Насіковська</i>	
ОСОБЕННОСТИ РАЗВИТИЯ СОЦИАЛЬНОГО ЗДОРОВЬЯ ОБЩЕСТВА В УСЛОВИЯХ ИННОВАЦИОННО-СТРУКТУРНОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО РОСТА.....	207
<i>Е.А. Лукашова</i>	
СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ.....	211
<i>В.М. Семцов</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ЕКОНОМІЧНИХ МЕХАНІЗМІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	215
<i>Ю.А. Лозовський</i>	
НАПРАВЛЕНИЯ ФОРМИРОВАНИЯ ЗАЩИЩЕННОЙ КОРПОРАТИВНОЙ СТРУКТУРЫ НА АВТОТРАНСПОРТНЫХ ПРЕДПРИЯТИЯХ.....	221
<i>И.Ю. Зайцева</i>	
ЕФЕКТИВНІСТЬ ОЛІЄДОБУВНИХ ПІДПРИЄМСТВ З ПОЗИЦІЙ СИСТЕМО-ІНТЕГРАЦІЙНОГО ПІДХОДУ.....	226
<i>Л.М. Благодир</i>	
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ ДЛЯ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ.....	229
<i>В.Б. Горбать</i>	
ДО ПІДНЯТТЯ АКТИВІЗАЦІЇ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ.....	235
<i>О.М. Луцків</i>	
СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ХЛІБОПЕКАРСЬКОЇ ГАЛУЗІ В СИСТЕМІ РЕГІОНАЛЬНОЇ СТРУКТУРИ ВИРОБНИЦТВА.....	239
<i>О.М. Дзюба</i>	
СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ КАРТОПЛЯРСТВА В УКРАЇНІ.....	243
<i>О.М. Крупа</i>	
КОРПОРАТИВНІ КОНФЛІКТИ ТА УПРАВЛІННЯ НИМИ.....	247
<i>О.В. Лазарчук</i>	
СИСТЕМА МАРКЕТИНГОВИХ ВІДНОСИН ЯК ПАРАДИГМА СИНЕРГЕТИЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ.....	250
<i>А.В. Балабанич</i>	
ЕТАПИ ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ ТОВАРНИХ РЕСУРСІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ТОРГІВЛІ.....	255
<i>Н.В. Козачук</i>	
ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ СИСТЕМНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ НА РІВНІ ПІДПРИЄМСТВА ЗА КОНЦЕПЦІЮ ТРАНСФОРМАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ.....	259
<i>Л.Ю. Гордієнко</i>	
ВПЛИВ ДЕМОГРАФІЧНИХ ЧИННИКІВ НА ФУНКЦІОНУВАННЯ СІЛЬСЬКОГО РИНКУ ПРАЦІ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	263
<i>Г.П. Гончар</i>	
ЕНЕРГЕТИЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ У ВІТЧИЗНЯНОМУ АПК.....	268
<i>О.С. Штанько</i>	
СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ – ВИРОБНИКІВ ФОНОГРАМ.....	272
<i>О.М. Боржемська</i>	
СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК НАФТОВИХ ВЕРТИКАЛЬНО-ІНТЕГРОВАНИХ СТРУКТУР В СВІТОВІЙ ЕКОНОМІЦІ.....	277
<i>О.М. Менчаківська</i>	
УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ СТРУКТУРИ ЯК ПОКАЗНИК ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА.....	283
<i>І.Ю. Єніфанова, Т.О. Поліщук</i>	
СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВИНОРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ В КОНТЕКСТІ ВСТУПУ УКРАЇНИ В СОТ.....	287
<i>Є.М.Сита</i>	
ИНФОРМАЦИОННОЕ И ИНСТРУМЕНТАЛЬНОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ УПРАВЛЕНИЯ ЗАТРАТАМИ И РЕЗУЛЬТАТАМИ.....	291
<i>Т.Ф. Тарасова</i>	

діяльності корпорації, свого відділу, в своїй власній роботі, повинен заохочуватись преміями, просуватися на посаді, керуватися узгодженою системою оплати праці. Також повинен бути організований у всіх відділах, на всіх рівнях керівництва процес колективного обговорення найбільш значущих проблем, що виникають в процесі діяльності, пошук їхнього рішення. Сутність менеджменту полягає певною мірою в тому, що він є процесом пошуку методів мотивації та одержанні завдяки цьому додаткових вигод. Проаналізувавши статтю, ми побачили, що мотивація є рушійною силою, яка підвищує ефективність діяльності фірми, її конкурентоспроможність, а пошук нових методів мотивації допоможе налагодити внутрішнє і зовнішнє середовище підприємства.

ЛІТЕРАТУРА

1. Десслер Г. Управление персоналом: Учебное пособие / Пер. с англ.; Под ред. Шленова Ю.В. – М.:Бином, 2000;
2. Колот А.М. Мотивація персоналу: Підручник. – К.:КНЕУ, 2002;
3. Маслоу А. Маслоу о менеджменте: Самоактуализация. Просвещенный менеджмент. Организационная теория / Пер. с англ. – СПб.: Питер, 2003;
4. Дубчак І. Мотивація персоналу як складова ефективного функціонування корпорацій//Актуальні проблеми економіки – №7, 2004;
5. Кудря Я. Нові підходи до корпоративної політики в управлінні персоналом // Проблеми науки – №7,2006;
6. Синицька О. Формування ціннісних мотиваційних механізмів // Економіка, фінанси, право – №1, 2007;
7. Петрович Й. Страхування життя співробітників як інструмент мотивації персоналу // Персонал – №1, 2007;

УДК 332. 439. 4: 633. 1

РОЗВИТОК ТА ТЕРИТОРІАЛЬНІ ПРОПОРЦІЇ ПЕРЕРОБНОЇ СФЕРИ РЕГІОНАЛЬНОГО ЗЕРНОПРОДУКТОВОГО КОМПЛЕКСУ

В.М. ЦІХАНОВСЬКА

Вінницький державний аграрний університет (м. Вінниця)

Зернопродуктовий комплекс АПК є важливою складовою економіки України взагалі і Вінницької області зокрема, його розвиток значною мірою визначає рівень забезпечення населення достатньою кількістю вітчизняних продуктів харчування та соціально-економічну ситуацію в країні. Проблема підвищення стабільності і ефективності виробництва зерна і продуктів його переробки є однією з ключових у національній аграрній політиці.

Функціонування зернопродуктового комплексу в умовах ринкової трансформації національної економіки має сприяти вирішенню завдань

продовольчого забезпечення країни та подоланню кризових явищ в аграрній сфері. Нестабільність сучасного розвитку та спад ефективності виробництва у зерновій галузі, значні коливання валових зборів зерна по роках є проблемами, подолання яких вимагає здійснення цілої низки заходів організаційного та економічного характеру.

Вирішення цих проблеми має чітко виражений регіональний характер, що обумовлено зростаючою відповідальністю регіонів за забезпечення населення продуктами харчування. Головні пріоритети розвитку зернопродуктового підкомплексу Вінницької області на найближчій період – забезпечення нарощування виробництва високоякісного зерна, стримування негативних процесів, що мають місце в сфері реалізації та просування товару до споживача, нарощування економічного потенціалу як зернової, так і зернопереробної галузей.

Виробництво зерна як складова частина зернопродуктового комплексу за суспільно-економічним значенням було і є пріоритетним напрямом на всіх етапах розвитку сільського господарства України. За рахунок власного виробництва забезпечується потреба держави в зерні продовольчого призначення, в насінневому матеріалі, сировині для пивоварної, спиртової, комбікормової галузей. Україна має і значні потенціальні можливості для нарощування експорту зерна.

Вінницька область, як одна із найбільших областей лісостепової зони, є одним із основних зернових регіонів України. Частка області у загальнодержавному виробництві зерна є більш-менш стабільною – в межах 6-7% [3, с. 161]. Основними виробниками зерна у Вінницькій області, як і в Україні в цілому, є підприємства суспільного сектору (всі категорії господарств крім селянських та особистих підсобних), за виключенням міжгосподарських підприємств.

Виробництво зерна в регіоні загалом покриває внутрішні потреби в даному продукті і дає змогу реалізувати його за межі області. Разом з тим, потреба у фуражному зерні, що використовується для виготовлення фуражного борошна, власними ресурсами забезпечена лише на 70 – 75 %.

На сьогоднішній день найбільші обсяги зерна реалізуються за так званими іншими каналами реалізації, на які припадає 64–68,3 %. Продаж зерна населенню в рахунок оплати праці, який здійснюється через відсутність фінансових ресурсів для виплати зарплати, займає 8,6–13,8 %. Найменшу питому вагу серед каналів реалізації у структурі продажу зерна сільськогосподарськими підприємствами займає продаж зерна переробним підприємствам, зокрема елеваторам, і коливається цей показник від 1 до 4,1 % в 2005–2006 роках.

З метою визначення рівня ефективності кожного каналу реалізації зерна доцільно використовувати індекс відносних цін, за яким співставляються ціни різних каналів за кожен рік окремо у відносних величинах (індексах) згідно формули:

$$I_{вц} = Ц_{кф}/Ц_{с} \cdot 100,$$

(1)

де: $I_{вц}$ – відносна ціна (індекс), %;

$Ц_{кф}$ – фактична ціна по конкретному каналу реалізації, грн. за 1 т;

$Ц_{с}$ – середньозважена ціна реалізації пшениці за цей же рік (прийнята за 100 одиниць).

Ціноутворення на зерно, як відомо, здійснюється під впливом декількох груп факторів: макро- та мікроекономічних, технологічних, організаційно-правових, фінансових тощо. Протягом тривалого періоду часу (до 1998 р.) найважливішим чинником, що визначав рівень цін на зерно, була державна політика уряду, який здійснював її через систему заготівельно-переробних підприємств (ХПП, елеватори, млини тощо). Після приватизації даних підприємств держава продовжує впливати на кон'юнктуру ринку зерна, проте у значно меншій мірі. Втрата державою активних важелів регулювання зернового ринку посилила вплив інших факторів.

Слід зазначити, що на сучасному зерновому ринку України закон єдиної ціни поки що не діє, тому навіть маючи порівняно високі витрати на одиницю продукції її можна вигідно продати, обравши канал, у якого найвища ціна.

Держава купує пшеницю через систему підприємств ДАК „Хліб України”, що виконують функції заготівлі, зберігання, доробки зерна (сушіння, очищення), визначення його якості та переробки.

Райони, що не мають власного державного заготівельного пункту, відвозять пшеницю до заготівельного пункту сусіднього району, який їх обслуговує.

Найбільшими промисловими споживачами зерна у Вінницькій області є підприємства борошномельної, круп'яної, комбікормової та спиртової галузей. Зміна співвідношення у порівняльній структурі виробництва продукції підприємства даних галузей за 2004 і 2006 роки представлена на Рис. 1 За даний період зменшилась частка борошномельної галузі (на 12 %) та круп'яної (на 2 %), натомість зросла частка комбікормової галузі (на 11 %) та спиртової (на 3 %).

Найбільший потік зерна в регіоні направляється на виробництво борошна. В останні роки спостерігається збільшення об'ємів виробництва борошна підприємствами області з 126,1 тис. т в 2004 році до 134,6 тис. т у 2006 році [6].

Основними видами борошна, що виробляється підприємствами області, є борошно пшеничне вищого, першого та другого сортів, борошно житнє. Також невеликі об'єми має виробництво фасованого борошна – близько 50 – 80 т/рік. Підприємствами галузі виготовляється, крім того, значна кількість фуражного борошна.

Серед переробних підприємств області найпотужнішими є Вендичанський комбінат хлібопродуктів (КХП) та Вінницькій (КХП №2).

Частка підприємств системи хлібопродуктів, що орендує землю у її власників і займається виробництвом сільськогосподарської продукції, перевела власні переробні потужності на баланс орендованих господарств, таким чином уникаючи податків та зменшуючи собівартість продукції.

Рис. 1. Структура промислового використання зерна у Вінницькій області за 2004 і 2006 роки

В борошномельній промисловості області відчутна регіональна диференціація, пов'язана з територіальною спеціалізацією. В трьох районах області – Вінницькому (Вінницький КХП № 2 та ЗАТ Вінницямлин), Могілів-Подільському (елеватор та Вендинчанське КХП) та Гайсинському (ХХП) виробляється близько 70 – 75 % загального обсягу борошна.

У 2006 році в порівнянні з 2004 р. скоротилось виробництво борошна на ВАТ „Вендинчанський КХП”, Козятинському ДП ВАТ „Вінницький хлібокомбінат” та ВАТ „Хмільницький елеватор”, на інших підприємствах виробництво зростає. Високі темпи збільшення виробництва борошна були характерні для Ржевуського ДП ВАТ «Вінницький хлібокомбінат», ТОВ «Гайсинський КХП», ЗАТ «Подільське борошно». Варто зазначити, що досить вагоме місце посідають підсобні промисли в загальному обсязі виробництва борошна, яке зросло за досліджуваний період більше, ніж у 2,7 раза.

Значне місце в харчуванні людини займають крупи, які характеризуються високою поживністю, засвоюваністю, гарними споживчими якостями і використовуються для приготування супів, каш, кулінарних виробів тощо. Вони широко застосовуються в громадському і дієтичному харчуванні. Асортимент крупів дуже різноманітний, що

пояснюється використанням багатьох зернових культур і застосування різних способів механічної і гідротермічної обробки.

Важливою для економіки області галуззю промислової переробки зерна є виробництво спирту. Ця галузь дотепер є монополією держави і, згідно законодавства, не підлягає приватизації. Вінницька область традиційно є найбільшим виробником спирту в Україні.

Спиртові заводи, що працюють на зерновій сировині, в даний час споживають 7,5 % товарного зерна, або 26 % промислової переробки зерна в області, поступаючись лише борошномельному виробництву. Потужності спиртової галузі області складають 25 % від загальнодержавних і дозволяють виробити понад 14 млн. дал спирту щороку.

Всього у Вінницькій області діє 11 підприємств, що переробляють харчову сировину на спирт, десять із яких працюють на зерновій сировині..

Комбікормова промисловість, як одна із основних галузей первинної переробки зернових у Вінницькій області в даний час споживає 16 % зерна в регіоні. Виробництво комбікормів підприємствами системи хлібопродуктів базується на використанні відходів основного виробництва (борошномельного, круп'яного).

Ринок продуктів переробки зерна умовно можна розділити на дві частини: ринки продуктів первинної переробки зернових, вироблених підприємствами – безпосередніми споживачами зерна, які розглянуті вище, та ринки продуктів вторинної обробки, тобто продуктів, що виготовляються з борошна. До галузей, що виготовляють борошняну продукцію, призначену для кінцевого споживання відносяться: хлібопекарська, макаронна та кондитерська.

Виробництво хліба є дуже важливою та складною галуззю, що інтегрує навколо себе багато важливих сфер суспільного життя та найбільш тісно пов'язано з розселенням населення, його чисельністю, співвідношенням між різноманітними типами поселень в регіоні, особливостями споживання основних видів продуктів харчування. Взаємозумовленість розвитку хлібопечення і систем розселення пояснюється тим, що хліб як продукт повсякденного попиту повинен споживатися у свіжому вигляді. Термін реалізації хлібобулочних виробів після виймання з печей не більше 6-14 годин.

У Вінницькій області працює 8 великих виробників хліба, а також функціонує багато дрібних міні-пекарень, що приносять значні прибутки своїм власникам, і створюють умови, за яких в кожному селі чи маленькому містечку виробляється власний хліб, що знімає необхідність його завозу з великих хлібозаводів. Це, в свою чергу, зменшує витрати на транспортування хлібопродукції до кожного осередка споживачів.

Найбільш динамічно в останні роки у Вінницькій області розвивається кондитерська промисловість, частину продукції якої складають борошняні кондитерські вироби.

Основне виробництво борошняних кондитерських виробів в області здійснює ВАТ „Вінницяхліб”, що стабільно розвивається, орієнтуючись на внутрішній ринок, постійно підвищує рівень якості власної продукції.

Лідером у виробництві кондитерських виробів у Вінницькій області є підприємство „Вінницяхліб”, яке виробляє від 62 до 65 % усіх кондитерських виробів області і з кожним роком нарощує своє виробництво.

Проведений аналіз сучасного стану та тенденцій розвитку переробних галузей зернопродуктового комплексу Вінниччини свідчить про наявність значного потенціалу для стабілізації розвитку та підвищення ефективності їх виробництва. Підвищення ефективності виробництва є економічним наслідком процесу безперервного удосконалення чинників виробництва, джерелом якого можуть бути як інтенсивні, так і екстенсивні чинники процесу відтворення. Виходячи з того, що поєднання і взаємозв'язок основних складових, резервів, напрямів та чинників підвищення ефективності розвитку можна вважати і шляхами зростання, відмітимо, що приріст кінцевих результатів виробництва має досягатися за рахунок раціоналізації використання наявних факторів та підвищення їх віддачі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України “Про зерно”. Офіційна веб-сторінка Верховної Ради України – <http://www.rada.gov.ua/>
2. Закон України «Про зерно та ринок зерна в Україні» N 37-IV від 04.07.2002 р.// <http://fermer.dela.kr.ua/libragu>
3. Зерновий та хлібопродуктовий товарообіг в Україні: Енциклопедичний довідник /В.Т. Александров, М.В. Гладій, Є.М. Лавров, І.М. Рішняк. – К.: АртЕк, 2000. – 544с.
4. Курило Л.І. Територіальна організація зернового господарства України. Автореф. дис...к.е.н. 08.07.02 – К., 1999. – 20 с.
5. Статистичний щорічник Вінниччини за 2005р. – Вінниця: Вінницьке державне управління статистики, 2006. – 680 с.
6. Статистичний щорічник України 2005 р. – К.: Консультант, 2006. – 576 с.

УДК 658.7.012.34:366.5.02

ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ЛОГІСТИЧНИМИ ВИТРАТАМИ ВИРОБНИЧИХ ПІДПРИЄМСТВ

Л.Ю. Михальчик

Хмельницький національний університет (м. Хмельницьк)

Швидкі трансформації економічного світогляду щодо завдань виробничих підприємств як самостійних господарюючих суб'єктів змушують їх шукати все нових способів та методів конкурентоспроможного функціонування у нестабільному соціально-економічному середовищі. На